

Сільський зелений туризм: перспективи розвитку

На сьогоднішній день, сільський зелений туризм – явище для України досить нове, неординарне і трактується по-різному. В сфері туризму досі тривають дискусії між фахівцями щодо таких понять як сільський зелений туризм, еко – та агротуризм, відпочинковий туризм. Згідно із ст. 1 проекту Закону України «Про сільський зелений туризм» - сільський зелений туризм являє собою відпочинковий вид туризму, що передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі) та отримання ними послуг сільського зеленого туризму.

На думку вченого Кузика С. А., сільський зелений туризм – це проведення вільного часу в сільському середовищі, якому притаманна відповідна забудова, сільський побут, мальовничий ландшафт тощо. Зелений він тому, що туристичні заняття у вигляді пішохідних і кінних прогулянок, спортивних та оздоровчих подорожей (в тому числі полювання і рибальство) відбуваються у сільській місцевості серед живої зеленої природи [2].

У своїх наукових дослідженнях Горішевський П.В., Васильєв В.В. та Зінько Ю.В. наголошують, що сільський зелений туризм - це відпочинковий вид туризму, сконцентрований на сільських територіях, який передбачає розвиток туристичних шляхів, місць для відпочинку, агарних і народних музеїв, центр з обслуговування туристів з екскурсоводами [1].

Досліджуючи літературні джерела, можемо сказати що в Україні існує три різновиди сільського зеленого туризму, а саме: агро-, екотуризм і відпочинковий туризм. Важливою фігурою в забезпеченні функціонування зазначених видів туризму виступає сільська родина, яка надає житло, забезпечує харчування і знайомить з сільською місцевістю. Сільський туризм (rural tourism) – це відпочинковий вид туризму, який передбачає розвиток туристичних місць для відпочинку, туристичних шляхів, сільськогосподарських і народних музеїв, а також центрів з обслуговування туристів з провідниками та екскурсоводами.

З іншої точки зору, сільський туризм – це комплексна багатогранна діяльність, яка охоплює проведення часу на природі, фермі або приватному домогосподарстві, передбачає пішохідні екскурсії, катання на конях, спорт і оздоровлення, полювання і рибальство, оглядові поїздки і тому подібне.

В свою чергу, агротуризм – це вид сільського зеленого туризму, як пізнавального так і відпочинкового характеру, пов'язаний з використанням підсобних господарств населення або земель сільськогосподарських підприємств, які тимчасово не використовуються в аграрній сфері.

Якщо розбирати екотуризм то можемо сказати, це науково-пізнавальний вид сільського зеленого туризму, переважно в сільській місцевості, розташованих у межах території національних парків, заповідних зон, природних парків, де передбачено обмеження щодо навантаження на територію та регламентовано види розважального відпочинку.

Досліджуючи, можемо сказати що відпочинковий туризм – вид сільського зеленого туризму, базою розвитку якого є капітальний житловий фонд на садибах господарів та наявні природні, рекреаційні, історико-архітектурні й інші надбання місцевості.

На розвиток сільського зеленого туризму в Україні сприяють такі фактори:

- зростаючий попит мешканців українських міст та іноземців на відпочинок у сільській місцевості;
- унікальна історико-етнографічна спадщина українських сіл;
- багаті рекреаційні ресурси;
- екологічна чистота сільської місцевості;
- відносно вільний сільський житловий фонд для прийому туристів;
- наявність вільних трудових ресурсів для обслуговування туристів;
- традиційна гостинність господарів та доступна ціна за відпочинок;
- можливість надання комплексу додаткових послуг з екскурсій, риболовлі, збирання ягід і грибів тощо.

В підсумку варто зазначити, що сільський зелений туризм позитивно впливає на вирішення соціально-економічних проблем села полягає передусім у тому, що він розширює сферу зайнятості селян, надає селянам додатковий заробіток. При певній кількості відпочиваючих з'являється потреба в задоволенні різноманітних запитів, а це в свою чергу, стимулює розвиток сфери послуг: транспортних, розважальних, служби побуту, зв'язку, торгівлі тощо. Розвиток сільського туризму спонукає до поліпшення благоустрою селищ, тобто сільських садиб, вулиць, а також він стимулює розвиток соціальної інфраструктури. Сільський туризм позитивно впливає на відродження, збереження і розвиток місцевих народних звичаїв, промислів, пам'яток історико-культурної спадщини. Проявляючи інтерес жителі міст, що відпочивають у селі, розкривають місцевим жителям їх справжню цінність, популяризують їх у своїх краях і таким чином допомагають їх збереженню морально, а подекуди й матеріально.

Особливо цікавим може бути відпочинок у селі тоді, коли до нього долучаються цікаві екскурсійні маршрути, що розкривають витоки та джерела народної культури та мистецтва, літератури.

Література:

1. Васильєва О. В. Рекомендації для власників садиб: Сільський зелений туризм. - 2015 р. – с. 22;
2. Оппельд Л. І. Міжнародний досвід зеленого туризму в Україні: проблеми та перспективи / Л. І. Оппельд, А. О. Гордіян // Ефективна економіка. – 2014 р. - №1.